

ffjel mellem dem af 4 β . Denne Forffjel tør ikke være ringere end 8 β , naar ikke de herværende Farverier skulle lide et ganske usforholdsmæssig stort Tab, der vil træde saa meget stærkere frem, fordi den for Farve-Extrakt, derunder altsaa Blaatrø og forffjellige andre Extrakter, som i større Kvantiteter bruges til Farvning, er bibeholdt den høie Sats af 5 β . pr. Pd. Andre Landes Toldlovgivning kjender heller ikke en saa ringe Forffjel mellem usarvede og farvede Varers Told, som Udkastet her foreslaar.

Sammenligner man de foreslaaede Sætser for Tøier med Sætserne for Garn, synes her ogsaa at være i høj Grad en Inkonsekvens tilføede. Som det nemlig fremgaar af Løbe-Nr. 85 og 86, er Sætten ansat for usarvet Garn til 3 β . og for sarvet Garn til 8 β . pr. Pd., usforandret ligesom nu. Altsaa for det farvede Garn ansætter man en Toldsat, der er omtrent 166 pCt. højere end for det usarvede Garn, medens man for de farvede Tøier kun ansætter Sætten omtrent 33. pCt. højere end for de usarvede Tøier; det kan dog ikke være for meget forlangt at ville have disse 33 pCt. forhøjede til 66 pCt., altsaa Sætten ansat som foransført til 20 β . istedetfor til 16 β .

I Bemærkningerne til Toldlovsforfflaget siges der Pag. 76, at den nuværende Toldsat for farvede og trykkede Varer er paa mange Punkter bebyrdende i Forhold til Varens Værdi, stærkt besyttende den indenlandffse Tilvirkning, og turde for flere Varers Vedkommende virke som et Indførselsforbud. Disse Bemærkninger synes ikke at holde Stik, dersom man undersøger, hvormegent en Allen farvede Bomuldsvarer bliver dyrere end en Allen usarvede paa Grund af Toldforffjellen. Forffjellen mellem Tolben for de usarvede Varer (12 β .) og Tolben for de farvede (20 β .) er jo, som oftere foran omtalt, 8 β . pr. Pd. Hvad der indføres til Farvning af ublegede Bomuldsvarer, veier for største Delen (omtrent de $\frac{9}{10}$ heraf) $4\frac{1}{2}$ à $5\frac{1}{2}$ Pd. for 70 Allen, altsaa c. 14 Allen pr. Pd. En Toldforffjel af 8 β . pr. Pd. giver altsaa kun omtrent $\frac{1}{2}$ β . pr. Allen. Dette er saa Lidet, at Indførsel af farvede Varer virkelig ikke herved kan ubeluffes.

Det antages undertiden, at man bør gjøre Toldforffjellen mellem de farvede og usarvede Varer ringe, fordi de farvede Varer bebyrdes med en højere Told yderligere derved, at de veie mere end de usarvede; men dette er en Misforstaaelse. De usarvede (ublegede) Varer, der indføres, indeholde nemlig en stor Mængde Apretur, som giver dem en Vægtfylde, de indførte farvede Varer ikke have, fordi denne Apretur gaar ud ved Farvningen, og fordi en stor Mængde af Varene bleges forinden Farvningen, saa at de farvede Varer i Virkeligheden, trods den Vægtfylde, der tilføres dem ved Farvestofferne, end med at blive lettere end de indførte usarvede Varer.

Det siges stundom, at man bør gjøre Toldforffjel mellem de farvede og usarvede Varer ringe, fordi de farvede Varer bebyrdes med en højere Fragt end de usarvede; men ogsaa dette er en Misforstaaelse. De farvede Varer ere nemlig haardt pressede, og derfor bliver deres Volumen mindre end de usarvedes; og da Fragten beregnes efter Volumen (Kubiffod), bliver den i Virkeligheden mindre for de farvede end for de usarvede Varer.

I Bemærkningerne Pag. 76 indrømmes det ogsaa, at Manufakturhandlerforeningen har opstillet for farvede Varer 20 β . pr. Pd., og ikke 16 β . pr. Pd., som Udkastet ansætter. Medens Lovforfflaget ellers tager saa meget Hensyn til Manufakturhandlerforeningens Indstilling, hvilket ogsaa er naturligt, hvorfor vil man da forlade Indstillingen i dette Punkt? Vel svækkes Betydningen heraf Noget ved den i Bemærkningerne strax derefter gjorte Tilføielse, at Indstillingen ikke i dette Punkt var gaaet længere ned af Hensyn til den herved opstaaende Indtægtsafgang, medens Positionen i Dvrigt var af dem, der maatte anbefales til yderligere Nedsættelse, „naar Omstændighederne maatte tillade det“. Men Manufakturhandlerforeningen har formentlig ved disse sidste Ord villet antyde, at der er andre Hensyn at tage, som ikke særlig interessere Foreningen, nemlig Hensyn til Landets Fabrikdrift, og at Omstændighederne ikke for Diebliffet tillade at gaa Fabrikerne nærmere, end den foreslaaede Position i Foreningens Indstilling angiver. Naar Manufakturhandlerforeningen, hvis Interessser jo i Virkeligheden ikke falde sammen med de herværende Fabrikers, dog saaledes viser at have havt aabent Die for, at de herværende Farverier og Bæverier ikke bør ødelægges eller trykkes haardt ved at lukke Døren høit op for Udlandets farvede Varer, synes det billigt, at Lovudkastet i dette Punkt bringes tilbage til Manufakturhandlerforeningens Forfflag: Toldsatser for farvede og trykte Varer sættes til 20 β . pr. Pd.